

Arrest

**nr. 128 446 van 29 augustus 2014
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 18 april 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 5 februari 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 mei 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juni 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. VAN DE SIJPE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 15 juni 2012 dient de verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 14 augustus 2012 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) om verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk te verklaren. Op diezelfde datum neemt de gemachtigde een beslissing tot afgifte van een bevel om het

grondgebied te verlaten. De verzoeker dient tegen deze beide beslissingen een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

Op 21 december 2012 beslist de gemachtigde om de beslissing tot onontvankelijkheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf van 14 augustus 2012 alsook het bevel om het grondgebied te verlaten van diezelfde datum en betekend op 15 november 2012 in te trekken. Inzake het beroep tegen deze beslissingen, stelt de Raad bij arrest nr. 97 546 van 21 februari 2013 de afstand van geding vast.

Op 4 april 2013 beslist de gemachtigde opnieuw om de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk te verklaren. Op diezelfde datum neemt de gemachtigde wederom een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. De verzoeker dient ook tegen deze beide beslissingen een beroep in bij de Raad.

Op 22 november 2013 beslist de gemachtigde om de beslissing tot onontvankelijkheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf van 4 april 2013 alsook het bevel om het grondgebied te verlaten van diezelfde datum en betekend op 28 oktober 2013 in te trekken. Inzake het beroep tegen deze beslissingen, stelt de Raad bij arrest nr. 116 707 van 10 januari 2014 de afstand van geding vast.

Op 28 november 2013 beslist de gemachtigde opnieuw om de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk te verklaren. De verzoeker dient ook tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad. Op 28 november 2013 beslist de gemachtigde wederom om aan de verzoeker het bevel te geven om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing wordt aan de verzoeker ter kennis gebracht op 18 december 2013. Het beroep dat de verzoeker ertegen indiende, is nog hangende.

Op 17 januari 2014 beslist de gemachtigde om de beslissing tot onontvankelijkheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf van 28 november 2013 alsook het op 18 december 2013 betekende bevel om het grondgebied te verlaten in te trekken. Inzake het beroep tegen de beslissing tot onontvankelijkheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf, stelt de Raad bij arrest nr. 119 499 van 25 februari 2014 de afstand van geding vast.

Op 5 februari 2014 beslist de gemachtigde opnieuw om de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk te verklaren. Deze beslissing werd bij 's Raads arrest nr. 128 445 van 29 augustus 2014 vernietigd.

Op 5 februari 2014 neemt de gemachtigde tevens een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten. Het betreft de thans bestreden beslissing. Deze beslissing werd aan de verzoeker ter kennis gebracht op 24 maart 2014 en is als volgt gemotiveerd:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

Mevrouw,

Naam + voornaam: E(...), H(...)

geboortedatum: (...)

geboorteplaats: (...)

nationaliteit: Pakistan

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 30 dagen na de kennisgeving.

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum.”

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verweerder om de kosten van het geding ten laste van de verzoeker te leggen.

3. Onderzoek van het beroep – over de gevolgen van het arrest nr. 128 445 van 29 augustus 2014

De verzoeker stelt in zijn enige middel onder meer het volgende:

“Een vernietiging van het bevel om het grondgebied te verlaten, als accessorium van de beslissing dd. 05.02.2014 waarbij de aanvraag om tot een verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december gemachtigd te worden onontvankelijk werd verklaard, is dan ook op zijn plaats.”

De Raad wijst er op dat de gemachtigde op 5 februari 2014 twee beslissingen nam, met name besliste hij om verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk te verklaren en besliste hij op die datum tevens om de verzoeker het bevel te geven om het grondgebied te verlaten. Er dient te worden vastgesteld dat de beide voornoemde beslissingen ook door dezelfde bevoegde ambtenaar werden genomen, met name attaché K(...) V(...) T(...), als gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding en dat diezelfde gemachtigde met eenzelfde schrijven van 5 februari 2012 de burgemeester van de stad Sint-Niklaas verzocht om deze beide beslissingen aan de verzoeker te betekenen.

Tevens blijkt, zoals de verzoeker ter terechtzitting opmerkt, dat in het kader van de thans voorliggende aanvraag om machtiging tot verblijf reeds driemaal werd overgegaan tot de simultane intrekking van zowel de onontvankelijkheidsbeslissingen van 14 augustus 2012, 4 april 2013 en 28 november 2013 als de op diezelfde data getroffen beslissingen houdende bevel om het grondgebied te verlaten.

Er blijkt aldus uit de gegevens van deze zaak dat de gemachtigde telkenmale heeft gewacht met het treffen van een bevel om het grondgebied te verlaten tot de datum waarop verzoekers aanvraag van 15 juni 2012 onontvankelijk werd verklaard. Ook het thans bestreden bevel werd getroffen op dezelfde datum als de onontvankelijkheidsverklaring van deze aanvraag. Wanneer de voorgaande onontvankelijkheidsbeslissingen werden ingetrokken, ging de gemachtigde bovendien telkenmale over tot de simultane intrekking van de bevelen om het grondgebied te verlaten die werden getroffen naar aanleiding van de opeenvolgende onontvankelijkheidsbeslissingen.

Uit de bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook afdoende dat de gemachtigde *in casu* een bevel om het grondgebied te verlaten afleverde in navolging van de onontvankelijkheidsbeslissing inzake verzoekers medische verblijfsaanvraag van 15 juni 2012.

Nu de beslissing van 5 februari 2014 tot onontvankelijkheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet werd vernietigd bij arrest nr. 128 445 van 29 augustus 2014, is het daarom, gelet op een goede rechtsbedeling en ter vrijwaring van de rechtszekerheid passend om ook het bevel om het grondgebied te verlaten van 5 februari 2014 uit het rechtsverkeer nemen door het te vernietigen.

De exceptie van niet-ontvankelijkheid opgeworpen in de nota met opmerkingen, waarin overigens uitdrukkelijk wordt verwezen naar de voornoemde onontvankelijkheidsbeslissing van 5 februari 2014 en waarin wordt gesteld dat de verzoeker niet aantoont waarom in het bestreden bevel nog moet worden gemotiveerd omtrent de medische elementen nu het bevel werd genomen nadat de aanvraag om machtiging tot verblijf bij toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk werd verklaard, dient dan ook te worden verworpen. De loutere stellingname van de verweerder ter terechtzitting dat het niet om een gevolgbeslissing gaat, doet hieraan geen afbreuk.

4. Korte debatten

De bestreden beslissing dient nietig te worden verklaard. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen

uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 5 februari 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig augustus tweeduizend veertien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. DE GROOTE